

at oversætte disse. De sigte med andre Ord: efter som ikke alt det kan indrømmes, som ønskes, saa skal heller ikke det indrømmes, som kan indrømmes.

Jeg tillader mig at spørge, om det er ders efter, man gaaer frem, naar man har Menneffers Anliggender under Hænder. Jeg tør forudsætte, ja, jeg troer, det vilde ikke være mig tilladt at forudsætte Andet, end at den ærede Ordfører i saadanne Tilfælde eller s gaaer frem efter en ganske anden Grundsætning. Jeg troer ikke, at Kjøbstæderne vilde ansee det som ligegyldigt, om den Concurrence blev i første Dieblik holdt borte, der kunde komme fra deres Side, som ikke behøvede at eynære sig af Haandværksdrift, men alene sandt for godt at sætte nogle af deres Midler i saadan Drift for egen Regning. Jeg har Tro til, at jeg ikke vil kunne rammes — ligesaa lidt som den ærede Forslagsstiller, Minoritetet i Udvalget — af nogen Sigtelse for at ville haane Rørlingsbrugerne. Jeg har heller ikke forstaaet, at den ærede Ordførers Vittringer vare meente som en saadan Sigtelse. Iøvrigt skal jeg til, hvad han anførte i Anledning af mit Forslag til § 16, nemlig hans Paaastand om, at det saaledes Foreslåede allerede stod i § 23, bemærkede, at det ikke staaer deri. Der staaer kun, at Haandværkere og Fabrikanter ere berettigede til at falholde deres Varer fra aabne Boutikker m. m.; men der staaer ikke, at nogen Anden ikke er berettiget til det Samme; der staaer ikke, at dette er dem forbeholdt. Men dette Sidste er det, jeg vilde have til at staae i § 16; og jeg mener, det vilde staae der paa rettere Plads end andetsteds i Lovforslaget. Med Hensyn til mit Rørlingsforslag til § 20 e, som angaaer Bogbindere, paaastod den ærede Ordfører ligeledes, at det ikke gif ud paa Andet, end hvad der allerede stod. Deri tager han atter feil; thi det oprindelige Lovforslag gaaer ud paa, at alle Bogbindere, uden at have Borgerskab, Bevilling eller døslige som Boghandlere, skulde have bestandig Ret til at drive fuldstændig Boghandling, medens mit Forslag derimod sigter til, at denne Abnormitet skulde ombyttes med en Regel, hvorefter det Omhandlede undtagelsesviis kunde tillades.

Indenrigsministeren: Hvad de Forslag angaaer, som ere stillede af det ærede Udvalg til § 20 e og § 23, da kan jeg ikke finde Noget derimod at erindre efter de Bemærkninger, der ere fremsførte til Støtte for dem. Hvad derimod det Forslag angaaer, som er stillet af den ærede Minoritet til § 15, i Forbindelse med hvilket staae de Forslag, der ere stillede af den ærede Landssthingsmand, som nys havde Ordet, da kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til den ærede Ordførers Bemærkninger imod samme. Det er en Selsfølge, at jeg ligesom Udvalgets Fleertal bestemt maa udtale mig imod dette Forslag. Af de mange Betragtninger, som kunne gjøres gjældende mod Forslaget, skal jeg indskrænke mig til at fremhæve een, og det med særligt Hensyn til den ærede Landssthingsmand, som sidst havde Ordet. Det er nemlig den, at, naar man vil foreslaae Forandringer i Lovforslaget, er det dog vistnok et naturligt Vilkaar, at disse maa søges holdte inden hele Lovforslagets Tankegang, at de maae passe ind i hele Lovforslagets Ramme. Jeg siger dette navnlig imod den ærede Landssthingsmand fra Jylland; thi han har, hvad jeg her blot i Forbigaaende vil bemærke, medens han her syntes at tale, hvad der noget uegentlig kaldes Kjøbstædernes Sag, stillet det Forslag, at den her foreliggende § 16 skulde komme til at træde i Kraft strax. Her foreligger nu netop, mener jeg, et Exempel paa, hvorledes man paa en besynderlig Maade det ene Dieblik taler om Forslag i Kjøbstædernes Interesse og i det næste Dieblik gjør Forslag i en ganske anden Retning, saa at de to Ting ikke paa nogen rimelig Maade hænge sammen. Den Maade, hvorpaa Lovforslaget nemlig meget væsentlig har taget Hensyn til den bestaaende Tilstand, er ved ikke at ville, at de nye Bestemmelser skulde træde i Kraft strax, det er ved at udskyde den endelige fuldstændige Virksomhed til en sildigere Periode, derved altsaa, at der er indført visse Overgangsbestemmelser, og den tidligere Tilstand er endnu fastholdt for flere Aar, uagtet visse Bestemmelser i Loven traadte i Kraft før. Men det Forslag, som af den ærede Minoritet er stillet til § 15, har en ganske anden og yderst mislig Charakter. Det tilsigter nemlig, efter at